

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1277/2023
16.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Весне Станковић и Радославе Мађаров чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Татјана Васовић адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство правде, Високи савет судства – Виши суд у Београду, Виши суд у Смедереву, које заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Пожаревцу, ради накнади штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4230/21 од 16.09.2021. године, на седници одржаној 16.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4230/21 од 16.09.2021. године - одлуке о трошковима поступка.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4230/21 од 16.09.2021. године - одлуке о трошковима поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4230/21 од 16.09.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Смедереву П 912/20 од 18.01.2021. године у ставу првом, другом, трећем, четвртном и петом изреке којим је обавезана тужена да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете због претрпљеног страха исплати износ од 200.000,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до коначне исплате; на име накнаде материјалне штете због изгубљене зараде због неоснованог удаљења са посла за период од 04.04.2002. године до 29.12.2004. године у износима и са припадајућом законском затезном каматом од дана доспелости до исплате, на име инвалидске пензије за период од 13.12.2004. године до 27.12.2005. године у износима ближе наведеним овим ставом изреке; на име накнаде штете због изгубљене зараде од 28.12.2005. године до 02.03.2008. године у износима и са законском затезном каматом ближе наведеном у овом ставу изреке као и разлику између инвалидске пензије и износа које би тужиља примала по основу старосне пензије за период од 03.03.2008. године до октобра 2020. године у месечним износима са законском

затезном каматом ближе наведеном у овом ставу изреке, обавезана тужена да за тужиљу на исплаћене износе зараде и разлике зараде за период од 04.04.2002. године до 29.12.2004. године изврши уплату пореза и доприноса за обавезно социјално осигурање за ПИО по важећим стопама надлежном Републичком фонду за ПИО запослених Београд – Филијала Смедерево и обавезана тужена да на име будуће ренте плаћа тужиљи износ од по 2.081,00 динара месечно почев од накнаде за новембар 2020. године па убудуће све са законском затезном каматом од дана доспелости до коначне исплате. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржану у ставу шестом изреке пресуде Основног суда у Смедереву П 912/20 од 18.01.2021. године и обавезана тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 468.245,00 динара са законском затезном каматом од дана наступања извршности одлуке до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у односу на одлуку о трошковима поступка, тужилца је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права предвиђену чланом 404.ЗПП (посебна ревизија), ради уједначавања судске праксе

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 18/20 - у даљем тексту ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

У конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП да би ревизија тужиоца била дозвољена, јер нема потребе за уједначавањем судске праксе, имајући у виду разлоге другостепеног суда за одлуку о трошковима поступка, а не постоји ни потреба за одлучивањем о ревизији ради разматрања правног питања од општег интереса или правног питања у интересу равноправности грађана, односно ради новог тумачења права.

На основу изнетог, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 420. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП је прописано да ако је за утврђивање права за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева, док се према члану 2. истог члана не узимају у обзир између осталог трошкови поступка ако не чине главни захтев.

У конкретном случају, ревизија је изјављена против решења којим је одлучено о трошковима поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев већ споредно потраживање, због чега ревизија тужиље није дозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

У поступку по ревизији изјављеној против решења о трошковима поступка не примењује се одредба члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић